

Διοργανωτής/Organiser

Πανεπιστήμιο Κύπρου
University of Cyprus

Χορηγός/Sponsor

Χορηγός Επικοινωνίας/Media Sponsor

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
Δευτέρα – Παρασκευή
9.30 – 13.30
Τηλ. 22894531-2
Email: culture@ucy.ac.cy

INFORMATION
Monday – Friday 9.30 – 13.30
Tel. 22894531-2 | Email: culture@ucy.ac.cy

**ΙΟΥΝΙΟΣ
ΙΟΥΛΙΟΣ
2013**
ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ ΟΔΟΥ ΑΞΙΟΘΕΑΣ

Ωσάν ανθός και λούλουδο πό'χει ομορφιά και κάλλη
κ' είναι στον κάμπο δροσερό, με μυρωδιά μεγάλη,
κ' έρθει τ' αλέτρι αλύπητα, βαθιά το ξεριζώσει,
ψυγεί ζιμιό και μαραθεί κι' ομορφιά του λειώσει...
(Ερωτόκριτος)

Με το «Μέτρο» της Αξιοθέας

Εκινώντας την ετοιμασία του φετινού φεστιβάλ της Αξιοθέας (του 16ου στη σειρά) βρεθήκαμε μπροστά στην απορία τι ζητά ένα πολιτιστικό φεστιβάλ των δικών μας προδιαγραφών και του δικού μας μέτρου, σε μια εποχή όπου όλα στροβιλίζονται γύρω από τη λεγόμενη οικονομική κρίση —αυτό το τέρας που, βρίσκοντας ορθάνοιχτες τις πύλες της πατρίδας, εισέβαλε ένα πρωί σκορπώντας φόβο, οργή και πανικό.

Η απάντηση είναι πως εκείνο το πρωί υπήρχαν και κάποιοι που δεν ένιωσαν φόβο ούτε κυρίως πανικό, αλλά, ανάμεσα σε άλλα περιέργα αισθήματα, ένιωσαν και το αίσθημα μιας παράξενης χαράς (όχι χαιρεκαϊκίας). Γιατί επιτέλους ήρθε η ώρα να δουν και άλλοι (και κυρίως ο λαός) αυτό που έβλεπαν τόσα χρόνια όσοι είχαν μες στα μάτια τους λιγάκι φως: ότι ο Βασιλιάς ήταν γυμνός. Περιέργα αισθήματα ανακούφισης ότι επιτέλους θα παρέλθει ο «Καιρός των Ολβίων», ο καιρός που οι «κοπρίτες» (όπως τους όρισε ο Γ. Φ. Πιερίδης) είχαν την οικονομική, πολιτική και κοινωνική εξουσία.

Αυτό που θα έφερνε αισθήματα απελπισίας και αδιεξόδου θα ήταν αν, παράλληλα με την οικονομική κρίση, είχαμε και κρίση αξιών. Όμως, το αντίθετο φαίνεται ότι συμβαίνει. Η οικονομική κρίση, απότοκος της κρίσης αξιών που χαρακτήριζε τον εθνικό, οικονομικό και κοινωνικό βίο των Κυπρίων τουλάχιστον επί μισό αιώνα, φαίνεται ότι παρασύρει μαζί της μεγάλο όγκο από τη σήψη και την παρακμή και ότι κάτι νέο χαράζει.

Είτε το κατανοούμε είτε όχι, μια νέα εποχή φαίνεται πως αρχίζει. Αφού ο λαός, ο πάντα προδομένος αυτός λαός, προσπαθεί, έστω και ενστικτωδώς, να ξαναβρεί το χαμένο του κέντρο, τη σταθερότητα δηλαδή που του έδινε η πίστη στις παραδοσιακές του αξίες και η αίσθηση του μέτρου. Άρχισε ο λαός της Κύπρου να βρίσκει

ξανά το χαμένο του πρόσωπο, άρχισε να αναρωτιέται, ν' απορεί, να γίνεται ξανά κανονικό πλάσμα του Θεού.

Γυρνώντας στα δικά μας, είμαστε βέβαιοι πως την Αξιοθέα κανένα τσουνάμι δεν μπορεί να τη βουλιάξει κι ούτε θα χρειαστεί να ξεπουλήσει τίποτε απ' τα υπάρχοντά της. Γιατί ό,τι έκανε το έκανε χωρίς την τέχνη της αρπαχτής και της αρπάγης, της μίζας και της άγριας σπατάλης. Θα είναι εδώ γιατί στήθηκε και πορεύτηκε αναμετρώντας τις δικές της δυνάμεις με τις πραγματικές δυνατότητες του τόπου. Κοίταξε και κοιτάζει κατάματα, χωρίς ίχνος συγκατάβασης, την ιστορία και τη γραμματεία αυτού του τόπου, επιμένει να σκάβει και να σκάβει στο ίδιο μεταλλείο, αυτό με τα ανεξάντλητα κοιτάσματα του πολιτισμού μας.

Σκέφτομαι, λοιπόν, πως μέσα στη λάσπη που σκέπασε τον τόπο μας θα ξαναφωτρώσει και θα ξαναανθίσει το άνθος της Αξιοπρέπειας. Αυτό το μυρωδάτο άνθος που εξαφανίστηκε από τους κήπους και τα περιβόλια μας. Θα ξαναβρεθεί ο παλιός ρυθμός και από την αισθητική του «κεραμεούντος και φαύλου, του σιχαμερού» (Καβάφης), από την πολιτική των «ανίδεων και χορτάτων» (Σεφέρης), από την πρακτική των υπερογκων εξόδων και των ασύγγνωστων λαθών, θα ξαναγυρίσουμε σιγά σιγά στην αξία του Μέτρου. Θα μετρήσουμε το ανάστημά μας με βάση την ιστορία μας, με βάση τον πολιτισμό μας, με βάση τις δυνάμεις μας και θα κάνουμε, όπως λέει και η συλλογική φωνή στο «Άσμα του Ποφουριού» με το οποίο ανοίγει το φετινό Φεστιβάλ της Αξιοθέας, μιαν φορεσιά «ίσια της ελιτζιάς μας», στο δικό μας δηλαδή μπόι. Θα πάψουμε να παριστάνουμε τους ολβίους με δανεικά που οδηγούν στην απώλεια της αξιοπρέπειας και —το ύψιστο κακό— στην απώλεια της εθνικής και της ατομικής μας ελευθερίας.

Μιχάλης Πιερής
27 Μαΐου 2013

By the “Measure” of Axiothea

As we began preparing this year’s festival at Axiothea (16th in a Arow), we found ourselves before the question what does a cultural festival of our standards and of our measure need in a time when everything around whirls into the vortex of the so-called economic crisis – that terrible monster, which one spring morning found the gates to our homeland wide open and raided in, spreading fear, rage and panic.

And yet, that morning there were people who felt no fear, let alone panic, but sensed, among other peculiar feelings, a strange joy devoid of any trace of gloating. Because finally time had come for others (and chiefly for ordinary people) to see what those who have had some sight left in their eyes, had realised a long time ago: that the emperor had no clothes. The “Time of the Complacent”, the time when “the curs” (as G. F. Pierides called them) wielded economic, political and social power, was finally coming to an end and this brought an unusual sense of relief.

What would have been hopeless and desperate is if the crisis in the economy had come along with a crisis in values. And yet quite the opposite seems to be happening. The economic crisis, which ensued from a crisis in values that marked the national, economic and social life of Cypriots for at least half a century, seems to sweep away much of the corrosion and decay, leaving a clean ground for something new to arise.

Whether we realise it or not, a new era seems to be coming upon us. Because the people of Cyprus, this unfortunate and forever betrayed people, are trying, albeit by instinct alone, to find their bearings, to regain the stability, which the belief in traditional values and the sense of measure used to give them. The people of Cyprus

began to reclaim their lost identity, to question themselves and the world around, to behave once again like normal human beings.

As for Axiothea, we are convinced that no storm can sink her, nor will she ever need to sell her assets to survive. Because what she did, she did it without looting, plundering, embezzlement or reckless overspending. She will remain strong because she came into being and grew, measuring her own capabilities against the real potential of this country. She approached and still explores the history and the literature of this land with no sense of inferiority whatsoever, quarrying with perseverance the same treasure trove, the one holding the inexhaustible reserves of our culture.

All this makes me believe that amid the dirt and mud, covering our land, the flower of Dignity, that fragrant flower which no longer grows in our gardens and orchards, will sprout and bloom again. The people of Cyprus will find their old rhythm, and from the aesthetics of “the clay, the common, the revolting” (Cavafy), from the politics of the “mindless and satisfied” (Seferis), from the practices of exuberant spending and inexcusable mistakes, we will gradually return to the valuable sense of Measure. We will measure our stature against our history, our civilization and our potential, and heeding to the collective voice of the people as expressed in “The Ballad of the Bridge”, which opens this year’s Festival, we will put on a dress “equal to our build”, i.e. proportionate to our real standing. We will stop playing rich and complacent with loans that deprive us of our dignity and – even worse – of our national and personal freedom.

Michalis Pieris

27 May 2013

Το Άσμα του Γιοφυριού

Θεατρικό Εργαστήρι Πανεπιστημίου Κύπρου

Διασκευή, σκηνοθεσία: **Μιχάλης Πιερίς**

Μουσική: **Ευαγόρας Καραγιώργης**

Σκηνικά, κοστούμια: **Χρίστος Λυσιώτης**

Κατασκευή ενδυμάτων: **Μαρίνα Κλεάνθους**

Κινησιολογία: **Μιχάλης Πιερίς**

Επιμέλεια κίνησης: **Αριάννα Οικονόμου**

Φωτισμοί: **Γιώργος Κουκουμάς**

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτης:
Σταματία Λαουμτζή

Φωτογραφίες από την πιο πρόσφατη παράσταση του Θ.Ε.Π.Α.Κ.
στην Αγία Πετρούπολη, Απρίλιος 2013

Το «Άσμα του Ποφυριού» αποτελεί μια δραματική διασκευή στηριγμένη στις πιο εκφραστικές παραλλαγές του γνωστού ελληνικού δημοτικού τραγουδιού «Το Ποφύρι της Άρτας» από την Κύπρο, τον Πόντο, την Κρήτη και την Ηπειρωτική Ελλάδα. Κάτι παραπάνω από ένα απολαυστικό θεατρικό δράμα, η παράσταση αποτελεί γόνιμη εκπαιδευτική εμπειρία, αφού δίνει την ευκαιρία σε μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικούς να έλθουν σε επαφή με κρίσιμους προβληματισμούς που προκύπτουν από τη μελέτη του δημοτικού τραγουδιού, όπως οι διάφορες παραλλαγές του ίδιου θέματος, καθώς και ζητήματα που άπτονται της ιστορικής, κοινωνικής και ιδεολογικής προοπτικής που διανοίγει η δημιουργική προσέγγιση των δημοτικών μας τραγουδιών. Παράλληλα, παρέχεται στον θεατή η δυνατότητα να παρακολουθήσει μια νεότερη σκηνική ερμηνεία του δημοτικού μας τραγουδιού μέσα στα συμφραζόμενα, τις αναζητήσεις και τις συλλογικές απορίες, της δικής μας εποχής.

Η μουσική της παράστασης εκτελείται ζωντανά από τον συνθέτη Ευαγόρα Καραγιώργη (λαούτο) και τους μουσικούς Ανδρέα Χριστοδούλου (βιολί), Μαρίνα Κατσαρή (κλαρίνο), Νίκο Ιωάννου (κοντραμπάσο) και Γιάννη Σούλο (νταούλι).

Η παράσταση του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. «Το Άσμα του Γιοφουριού», είναι υφάμενη — ο ήχος του αργαλειού υποστηρίζει το βηματισμό της παράστασης, όπως οι χτύποι της καρδιάς το βηματισμό του ατόμου — με απέριπτη λιτότητα και ελεγειακό τόνο, με ζωγραφική εικονοποιία όπως τα ζωντανά ταμπλώ της εικαστικής, με το αγαπητικό εκείνο πνεύμα της ομάδας που μας πάει στην αλήθεια και την καθαρότητα της πρωτογενούς όρασης του κόσμου και της ενορατικής πρόσληψης και απόδοσής του σε μορφές Τέχνης. [...] Στα μάτια του θεατή καθώς κυλούσε η παράσταση με τα είκοσι αγόρια και κορίτσια του Πανεπιστημίου Κύπρου να την υπηρετούν με έλλογο διονυσιακό μένος, παρήλαυε αυτούσιος ο σταυρωμένος κόσμος της Κύπρου, «ο κόσμος του Ομήρου» κατά τον ποιητή.

Ζήνων Ζαννέτος, εφ. Κρητική Επιθεώρηση
Ρέθυμνο, 28 Αυγούστου 2004

Το τραγούδι και μαζί του ο χρόνος στην παράσταση δεν κινούνται σε ευθεία γραμμή, αλλά όπως στην αρχαία μυθική αντίληψη μοιάζουν με το ουράνιο στερέωμα όπου τα γεγονότα δεν διαδέχονται το ένα το άλλο, αλλά συνυπάρχουν όπως οι αστερισμοί. Το δεύτερο στοιχείο του προλόγου — ο ήχος του αργαλειού — εμβάζει το συμβολισμό της ύφανσης, από αρχαιοτάτων χρόνων στενά συνδεδεμένο με την ιδέα της μοίρας, λειτουργεί όμως και ως σκηνοθετική δήλωση για τον ρυθμό και την τεχνική που έχουν επιλεγεί για την παράσταση. Ο επίμονος ρυθμικός ήχος και η παράλληλη αργή (στα όρια της ακινησίας) κίνηση του χορού λειτουργούν ως θάλαμος αποσυμπίεσης από τη ρηχή υπερκινητικότητα της σύγχρονης σκέψης και μετά απ' αυτό ευκολότερα βυθιζόμαστε στα βαθιά και σκοτεινά νερά του κειμένου. [...] Οι αρχαίες καταβολές των δημοτικών τραγουδιών επιτρέπουν στα κείμενά τους να λειτουργούν ως κανάλια επικοινωνίας με τα βάθη του συλλογικού υποσυνειδήτου, εκεί που τα υπόγεια νερά των εθνικών πολιτισμών ενώνονται σ' έναν πανανθρώπινο Ωκεανό αρετύπων. Ο Φόβος κατοικεί εκεί (θυμάστε τη γυναίκα του Πρωτο-

μάστορα που βρίσκει στην καμάρα του γιοφουριού το χέρι ή το στόμα του Δράκου) και ακόμη η ιδέα του παντοτινού χρέους που η ανθρωπότητα οφείλει στο αρχικό σκοτάδι από το οποίο βγήκε, ενός χρέους που ξοφλιέται με το αίμα των ανθρωποθυσιών. Η παραγωγή του Θ.Ε.ΠΑ.Κ. μας έφερε σε επαφή με πράγματα που αξίζουν.

Νόνα Μολέσκη, εφ. Ο Φιλελεύθερος,
Λευκωσία, 21 Ιουλίου 2003

The Ballad of the Bridge

Theatrical Workshop of the University of Cyprus

Adaptation, stage direction: **Michalis Pieris**

Music: **Evagoras Karagiorgis**

Set and props: **Christos Lysiottis**

Costumes: **Marina Kleanthous**

Choreography: **Michalis Pieris**

Kinesiology: **Arianna Ikonomou**

Lighting: **Yorgos Koukoumas**

Production manager, assistant director:
Stamatia Laoumtzi

Photos from the latest performance of the play in St. Petersburg,
April 2013

A stage adaptation of some of the most expressive versions of the famous Greek folk ballad “The Bridge at Arta” as preserved in Cyprus, Pontus, Crete, and Epirotic Greece. More than just an enjoyable theatrical event, the performance constitutes a truly productive educational experience, since it gives students and educators the opportunity to come across some essential issues in the research of verbal folklore, such as the different approaches to and interpretations of a given theme, as well as the historical and ideological perspectives that open up as a result of the creative approach to demotic songs. At the same time, the performance offers an innovative stage interpretation of traditional folklore that takes into consideration the context, pursuits and collective dilemmas of modern times.

The music of the play is performed live on stage by the composer Evagoras Karagiorgis (lute) and the musicians Andreas Christodoulou (violin), Marina Katsari (clarinet), Nikos Ioannou (double bass) and Yannis Soulos (drum).

THEPAK's performance "The Ballad of the Bridge" – in which the rhythmic sound of the loom sets the pace of the play as the heartbeat measures the stride of a human being – is woven in unembellished modesty and elegiac tone, in vivid imagery reminiscent of a living picture, in that lovable group spirit that brings us to the truth and the purity of the original vision of the world and its intuitive perception and interpretation into art. [...] As the twenty boys and girls from the University of Cyprus performed with Dionysian passion clad in words, before the eyes of the viewers paraded, clean and unadulterated, the crucified world of Cyprus, 'the world of Homer', as the poet put it.

Zenon Zannetos, *Cretan Review*,
Rethymno, 28 August 2004

Events and time in the performance do not evolve in a straight line, but like in the ancient perception of a myth, the plot opens up as a heavenly vault on which episodes rather than following one after the other, coexist like constellations. The second element of the prologue – the sound of the loom – introduces the symbol of weaving, which has been associated with the notion of destiny from time immemorial, while serving also as a tool with which the director sets the pace and rhythm of the performance. The persistent sound of the loom combined with a slow choreography that, at times, verges on stillness, functions as a depressurisation chamber in which the audience is emancipated from the shallow hyper-mobility of contemporary thinking in order to plunge more easily into the deep and dark waters of the text. [...] The ancient hoard of verbal folklore enables folk ballads to act as channels of communication with the depths of collective subconsciousness where the subterranean streams of different national cultures merge into an ocean of universal prototypes. Phobos resides there (remember the wife of the Head Builder who kept seeing the hand or the jaws of the Dragon in the arch of the bridge), but also the notion of the eternal debt, which mankind owes

to the primal darkness it came from, a debt that is being repaid with human sacrifice. THEPAK's production brought us in touch with matters of value.

Nona Moleski, *Phileleftheros Daily*,
Nicosia, 21 July 2003

Από τον Μεγάλο Ερωτικό στον Σταυρό του Νότου

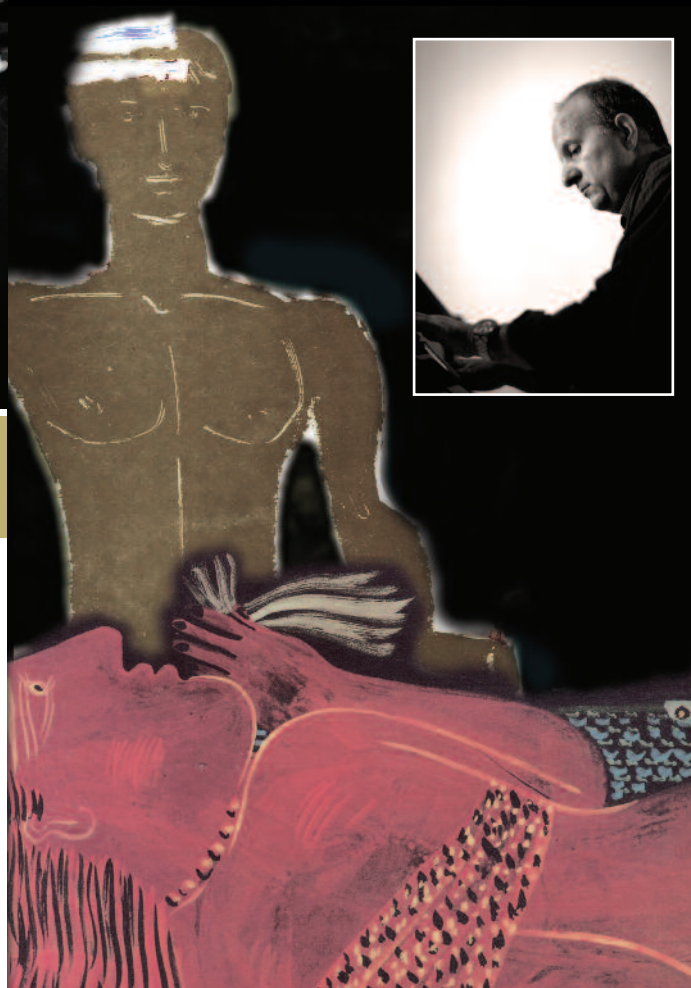
Γιάννης Κούτρας – Χρήστος Κολοβός

Μια μουσική διαδρομή από τον Μάνο Χατζιδάκι στον Θάνο Μικρούτσικο, με ενδιαμέσους σταθμούς σε όλους τους μεγάλους συνθέτες που καθόρισαν το ελληνικό τραγούδι.

Παρουσιάζουν ο Γιάννης Κούτρας, ο ερμηνευτής του δίσκου ορόσημο στο ελληνικό τραγούδι «Σταυρός του Νότου», ο οποίος έχει στο ενεργητικό του σημαντικές συνεργασίες με τους Θάνο Μικρούτσικο, Σταμάτη Σπανουδάκη, Γιώργο Χατζηνάσιο, Μίμη Πλέσσα και άλλους, και ο ανερχόμενος συνθέτης Χρήστος Κολοβός που πρόσφατα κυκλοφόρησε τη δεύτερη δισκογραφική του δουλειά με τίτλο «Όνειρο πάνω απ' την πόλη» με τη συμμετοχή των Θάνου Μικρούτσικου, Γιάννη Κούτρα και Κώστα Θωμαΐδη.

Ένα πρόγραμμα που καλύπτει όλες σχεδόν τις εποχές του ελληνικού τραγουδιού.

Στο πιάνο ο Άκης Μουχλιανίτης.

From Magnus Eroticus to the Southern Cross

Yannis Koutras – Christos Kolovos

A musical journey from Manos Hadjidakis to Thanos Mikroutsikos with intermediary “stops” at all major composers who defined Greek contemporary music.

The concert is presented by Yannis Koutras, the performer of the landmark album “The Southern Cross” who has cooperated on major projects with prominent Greek composers such as Thanos Mikroutsikos, Stamatias Spanoudakis, Yorgos Chatzinasios and Mimis Plessas, to name just a few, and the up-and-coming composer Christos Kolovos who recently released his second album entitled “Dream above the City” and featuring Thanos Mikroutsikos, Yannis Koutras and Kostas Thomaidis.

A programme that covers almost all important époques of Greek contemporary music.

On the piano – Akis Mouchlianitis.

Ο Καραγκιόζης και ο Μινώταυρος

Καραγκιοζοπαίχτης:
Χριστόδουλος Αντωνίου
Πάφιος

Συνεχίζοντας την παράδοση του λαϊκού θεάτρου σκιών που εγκαινίασε ο παππούς του, ο γνωστός Κύπριος καραγκιοζοπαίχτης Χριστόδουλος Πάφιος (1904–1987), ο Χριστόδουλος Αντωνίου Πάφιος παρουσιάζει το έργο «Ο Καραγκιόζης και ο Μινώταυρος», το οποίο δανείζεται στοιχεία από την Ελληνική Μυθολογία και συγκεκριμένα από τον Μύθο του Μινώταυρου.

Στη χώρα του Καραγκιόζη, μετά από διαταγή του Πασά, ο Χατζηαβάτης διαλαλεί την εμφάνιση ενός φοβερού τέρατος για την εξόντωση του οποίου

προσφέρεται μεγάλη αμοιβή. Ποιος θα κατορθώσει άραγε να εξολοθρεύσει τον μυθικό Μινώταυρο; Η συνέχεια επί του μπερντέ.

Η παράσταση παισιώνεται από μια έκθεση έργων ζωγραφικής του μεγάλου καραγκιοζοπαίχτη Χριστόδουλου Πάφιου, τα οποία ο εγγονός του με πολλή αγάπη και κόπο κατάφερε να συλλέξει απ' όλη την Κύπρο.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Karagiozis and the Minotaur

Christodoulos Antoniou
Pafios

Continuing the tradition of popular shadow play, launched by his grandfather, the famous Cypriot shadow puppeteer Christodoulos Pafios (1904–1987), Christodoulos Antoniou Pafios presents the play “Karagiozis and the Minotaur”, inspired by the Greek Mythology and more specifically by the Myth of Theseus and the Minotaur.

In the land of Karagiozis, following the orders of the Pasha, Hadjiavatis announces the appearance of a terrible monster for the extermi-

nation of which a great reward is offered. Who will manage to win over the mythical Minotaur? This remains to be seen on the screen.

The performance is complemented by an exhibition of paintings by the prominent shadow puppeteer Christodoulos Pafios, which his grandson has collected with much love and dedication from all over Cyprus.

FREE ENTRANCE

Μουσικές του Κόσμου

NAVA

Navid Gholipour: didgeridoo (Ιράν)

Γιάννης Κουτής: ούτι, φωνή (Κύπρος)

Ravi Shaundankar: τάμπλα (Ινδία)

Κώστας Λόλος: βιολί (Ελλάδα)

Λευτέρης Μουμπτής: κοντραμπάσο (Κύπρος)

Lukasz Walewsky: τρομπέτα (Πολωνία)

Μάνος Μαθιουδάκης: ηλεκτρική κιθάρα (Ελλάδα)

Ρόδος Παναγιώτου: κρουστά (Κύπρος)

Ζαχαρίας Σπυριδάκης: κρητική λύρα (Ελλάδα)

Άλκης Αγαθοκλέους: νέυ (Κύπρος)

Το μουσικό σχήμα NAVA, το οποίο πήρε το όνομά του από την περσική λέξη που σημαίνει ήχος, μελωδία και δηλώνει ένα από τα dastgāh, τους βασικούς μουσικούς τρόπους της παραδοσιακής περσικής μουσικής, ιδρύθηκε το 2010 από τους μουσικούς Navid Gholipour και Hani Rusta από το Ιράν και τον Κύπριο καλλιτέχνη Άλκη Αγαθοκλέους. Σκοπός τους η δημιουργία μουσικής ατμόσφαιρας με αναλογικούς ή ηλεκτρονικούς ήχους και χροίες φυσικών οργάνων μέσα από παραδοσιακές μελωδίες και παραδοσιακότροπες συνθέσεις.

Το ενδιαφέρον που προκύπτει απ' αυτή τη συμβίωση διαφόρων μουσικών παραδόσεων μέσα σε ένα κοινό ακουστικό περιβάλλον καθορίζεται από τις προσωπικές μουσικές επιρροές του καθενός, οι οποίες συνθέτουν και τα ακούσματά μας. Εκείνο που παίζει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη αυτής της ιδέας είναι η πολυπολιτισμικότητα του ίδιου του σχήματος.

World Music

NAVA

Navid Gholipour: didgeridoo (Iran)

Giannis Koutis: oud, vocals (Cyprus)

Ravi Shaundankar: tabla (India)

Costas Lolos: violin (Greece)

Lefteris MOUNTZIS: doublebass (Cyprus)

Lukasz Walewsky: trumpet (Poland)

Manos Mathioudakis: electric guitar (Greece)

Rodos Panayiotou: percussion (Cyprus)

Zacharias Spyridakis: Cretan lyre (Greece)

Alkis Agathokleous: ney (Cyprus)

The NAVA Band, named after the Persian word for sound, melody, which also denotes one of the *dastgāh*, the basic music scales in traditional Persian music, was founded in 2010 by the Iranian musicians Navid Gholipour and Hani Rusta, and the Cypriot artist Alkis Agathokleous. The members of the band seek to create a music atmosphere based on traditional melodies and contemporary ethnic compositions in which analog or electronic sounds are combined with the natural sound of musical instruments.

This co-existence of different music traditions in a common acoustic environment is particularly interesting, as it opens up to different interpretations depending on the personal music influences of each one of us. The multicultural nature of the band further contributes to this idea.

Ευριπίδου Ηλέκτρα Παγκύπριο Γυμνάσιο

Μετάφραση:
Τάσος Ρούσσοσ

Σκηνοθεσία:
Πάολα Σταυρίδη-
Κωνσταντίνου, φιολόγος

Σύνθεση χορικών, μουσική
επιμέλεια και διδασκαλία:
Ορέστης Μίαρης, Γ4

Μελοποίηση μονολόγου:
Κατερίνα Παράσχου, Γ5

Χορογραφία:
Άννη Χούρη, Γ6

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Στο πλαίσιο της συνεργασίας του Πολιτιστικού Κέντρου του Πανεπιστημίου Κύπρου με το Παγκύπριο Γυμνάσιο, το Αρχοντικό Αξιοθέας φιλοξενεί φέτος τη θεατρική παράσταση «Ηλέκτρα» του Ευριπίδη, την οποία με πολύ μεράκι και μόχθο, αλλά και με πρωτοφανή επαγγελματισμό, ανέβασαν οι μαθητές του παλαιότερου και ιστορικού σχολείου της Κύπρου.

«Στόχος μας ήταν να φέρουμε τους νέους σε επαφή με την αρχαία τραγωδία αλλά και να τους παρακινήσουμε, μέσα απ' αυτήν, να αυτενεργήσουν.

Κι όπως ξέρουν καλά να κάνουν οι νέοι μας, μας εξέπληξαν ευχάριστα για άλλη μια φορά. Εμπνεύστηκαν από το αρχαίο κείμενο και δημιούργησαν. Ο ενθουσιασμός με τον οποίο δούλεψαν ξεπέρασε κάθε προσδοκία. Το όραμά τους ήταν να δείξουν ότι η νεότερη γενιά ζει χάρη στην παλαιότερη, αλλά και πως η παλαιότερη γενιά δεν έχει συνέχεια χωρίς την ύπαρξη της νεότερης.

Για να το υλοποιήσουν πρόσθεσαν κάποιες καινοτομίες πάντα με σεβασμό προς τον αρχαίο λόγο, αποδεικνύοντας έτσι ότι το παλαιό μπορεί να συνδυαστεί με το καινό. Από τη στιγμή της γέννησης της πρώτης μελωδίας ζήσαμε όλοι μοναδικές στιγμές. Τέτοιες που μας έκαναν να ξεχάσουμε την κόπωση και τις θυσίες που όλοι μας χρειάστηκε να κάνουμε. Ήταν ένα ταξίδι τόσο μαγικό που άξιζε τον κόπο.»

Απόσπασμα από το σημείωμα της σκηνοθέτη

Διανομή (με τη σειρά εμφάνισης)

Γεωργός: **Ανδρέας Ελεσνίτσαλης**, Β6

Ηλέκτρα: **Άννη Χούρη**, Γ6

Ορέστης: **Αλέξανδρος Κυριαζής**, Β9

Πυλάδης: **Αγαθάγγελος Σημαντήρης**, Β8

Αγγελιαφόρος: **Λεωνίδας Παϊζάνος**, Α3

Γέροντας: **Ραφαήλ Αγαπίου**, Β7

Αίγισθος: **Ανδρέας Ελεσνίτσαλης**, Β6

Στρατιώτης: **Ηλίας Γεωργιάδης**, Β3

Κλυταμνήστρα: **Κατερίνα Παράσχου**, Γ5

Κάστωρ: **Ηλίας Γεωργιάδης**, Β3

Πολυδεύκης: **Ραφαήλ Αγαπίου**, Β7

Χορός:

Ερατώ Παπαγεωργίου, Γ1 (Κορυφαία)

Αλεξάνδρα Κορηλίου, Γ3

Ιωάννα Σινκλέαρ, Α1

Κωνσταντίνα Κυριάκου, Β1

Μαρία Κωνσταντίνου, Α2

Ουλπιάνα Τσιάτσιου, Β1

Ραφαέλα Μιχαηλίδου, Β3

Στέφανη Χαραλάμπους, Β7

Τατιάνα Νικολαΐδου, Γ6

Φρειδερίκη Τομπάζου, Γ5

Συμμετέχουν τα παιδιά:

Ερνέστος-Ορέστης Κωνσταντίνου

Διαμάντω-Ηλέκτρα Κωνσταντίνου

Euripides Electra Pancyprian Gymnasium

Translation: **Tasos Roussos**

Stage direction:
**Paola Stavridis-
Constantinou**, philologist

Composition of choral
parts, music supervision
and teaching: **Orestes
Miaris**, C4

Composition of monologue:
Katerina Paraschou, C5

Choreography:
Annie Hourì, C6

FREE ENTRANCE

In the framework of the cooperation between the Cultural Centre of the University of Cyprus and the Pancyprian Gymnasium, the Axiothea Mansion is hosting a performance of Euripides' "Electra", which the students of the oldest and most historic secondary school in Cyprus prepared with much effort and commitment, but also with remarkable professionalism.

"Our goal was to bring young people in touch with ancient tragedy and motivate them to see it through

their own fresh perspective. And as it often happens, our young people surprised us pleasantly yet again. The ancient text really inspired them to create. The enthusiasm with which they worked surpassed all expectations. Their ambition was to show that the young generation lives through its predecessors, but also that the older generation has no continuity without the young.

To achieve this, they introduced some innovations, remaining faithful to the ancient text, and thus proved that old and new can indeed co-exist in harmony.

Since the birth of the first melody, we all lived unforgettable moments. Experiences so unique that we no longer minded the fatigue and the sacrifices we had to make. It was a magical journey that was worth all the efforts."

Excerpt from the Director's note

Cast (in order of appearance)

Peasant: **Andreas Elesnitsalis**, B6
Electra: **Annie Houri**, C6
Orestes: **Alexandros Kyriazis**, B9
Pylades: **Agathangelos Simantiris**, B8
Messenger: **Leonidas Paizanos**, A3
Old Man: **Rafael Agapiou**, B7
Aegisthus: **Andreas Elesnitsalis**, B6
Soldier: **Elias Georgiadis**, B3
Clytemnestra: **Katerina Paraschou**, C5
Castor: **Elias Georgiadis**, B3
Pollux: **Rafael Agapiou**, B7

Chorus:

Erato Papageorgiou, C1 (Choryphaea)
Alexandra Korneliou, C3
Constantina Kyriakou, B1
Frederiki Tompazou, C5
Ioanna Sinclair, A1
Maria Constantinou, A2
Rafaela Michaelidou, B3
Stephanie Charalambous, B7
Tatiana Nicolaidou, C6
Ulpiana Tsiatsiou, B1

And the children:

Ernestos – Orestes Constantinou
Diamanto – Electra Constantinou

Γιοι και κόρες Εταιρεία Θεάτρου Sforaris

Μια παράσταση για την αναζήτηση της ευτυχίας

Κείμενο-Σκηνοθεσία:
Γιάννης Καλαβριανός

Φωτισμοί:
Τάσος Παλαιουρότας

Σκηνικά-Κοστούμια:
Αλεξάνδρα Μπουσουλέγκα
Ράνια Υφαντίδου

Επιμέλεια κίνησης:
Αλεξία Μπεζίκη

Μουσική:
Χρύσανθος Χριστοδούλου

Ερμηνεύουν:
Άννα Ελεφάντη
Μαρία Κοσκινά
Αλεξία Μπεζίκη
Κωνσταντίνος Ντέλλας
Γιώργος Παπαπαύλου

Τραγούδι:
Γιώργος Γλάστρας
Χριστίνα Μαξούρη

Η Εταιρεία Θεάτρου Sforaris, μετά τις πολύ επιτυχημένες «Παραλογές ή Μικρές καθημερινές τραγωδίες», επανέρχεται για δεύτερη φορά στο Φεστιβάλ της Αξιοθέας με την παράσταση «Γιοι και κόρες», βασισμένη σε υλικό 80 συνεντεύξεων που πήραν πέντε νέοι ηθοποιοί από νέους του παρελθόντος, παππούδες και γιαγιάδες δηλαδή, από όλη την Ελλάδα και την Κύπρο στους οποίους ζητήθηκε να θυμηθούν την ιστορία που σημάδεψε τη ζωή τους.

Οι ιστορίες προέρχονται από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τη Λάρνακα, την Κομοτηνή, την Κεφαλονιά, την Αμοργό, το Καρπενήσι, την Κρήτη, το Κιλίκι, τη Χαλκιδική, τη Λάρισα, την Καβάλα, την Ιθάκη και αλλού και εκτείνονται χρονικά από το 1910 έως την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας, στις 13 Αυγούστου του 2004.

Προσπερνώντας το ξάφνιασμα των ειδικών περιπτώσεων, επελέγησαν εκείνες οι προσωπικές ιστορίες που διαδραματίστηκαν με φόντο την επίσημα καταγεγραμμένη ιστορία και μεταφέρονται στη σκηνή με τον κάθε ηθοποιό να ενσαρκώνει το άτομο με το οποίο συνομίλησε.

Ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, ο Εμφύλιος, οι σεισμοί στα Επτάνησα, η ανέγερση του Τείχους στο Βερολίνο, η άνοδος του ΠΑΣΟΚ στην

εξουσία και οι Ολυμπιακοί Αγώνες της Αθήνας, πέρα από στεγνά κεφάλαια των σχολικών βιβλίων, αποτελούν και οριακές στιγμές στις άγνωστες ζωές των πρωταγωνιστών της παράστασης.

Το παρήγορο μήνυμα σε όλες τις διηγήσεις —που αποκτά και μια αναπάντεχη επικαιρότητα— είναι πως η ζωή με κάποιο τρόπο πάντα συνεχίζεται. Ακόμη και μετά από μια δύσκολη και καθοριστική εμπειρία η καθημερινότητα βρίσκει τον δρόμο της. Σε τελική ανάλυση όλοι έχουμε τον κοινό στόχο να καλύτερέψουμε τη ζωή μας. Εξ ου και ο υπότιτλος, «μια παράσταση για την αναζήτηση της ευτυχίας».

Η αρτιότερη ελληνική παράσταση του φετινού Φεστιβάλ Αθηνών.

Ιωάννα Μπλάτσου, ΠΟΝΤΙΚΙ Art

Ομολογώ πως δε μου συμβαίνει συχνά να βγαίνω από το θέατρο και να νιώθω ευτυχισμένος. Μια λυτρωτική παράσταση για την Ελλάδα που κουβαλάμε μέσα μας. Το πιο σπουδαίο και το πιο έντιμο ταξίδι στη συλλογική μνήμη μας. Μια παράσταση που θα έπρεπε να διδάσκεται στα σχολεία όλης της Ελλάδας, όχι σαν Ιστορία του χθες αλλά σαν Ιστορία του σήμερα. Μια απάντηση χαστούκι σε όλους αυτούς που μας ξεγύμνωσαν για να μας κάνουν χυδαίους, μέσα σε μια απάνθρωπη καθημερινότητα χωρίς ελπίδα και ανθρωπιά.

Θωμάς Σίδερης, Artfix

Εμπνευσμένη, πρωτότυπη και εξόχως ιαματική. Δουλεμένη, σαφής και πολυεπίπεδη, η νέα δουλειά των Sforaris συνιστά άκοπα μια από τις καλύτερες, μέχρι τούδε, στιγμές του φετινού Φεστιβάλ.

Τατιάνα Καποδίστρια, Το spirito

Μια συγκινητική και συνάμα σπαρταριστή, πρωτόγνωρη θεατρική εμπειρία που αγγίζει την ψυχή βαθιά και έντονα με τρόπο μαγικό.

Τατιάνα Θεοδώρου, neamatia

Ανθρωπιά, καθαρό βλέμμα, περισσή ευρηματικότητα και μια σπά-νια σκηνική εντιμότητα. Από το στόμα τους έτρεξε με τον πιο γλυκό και συγκινησιακά φορτισμένο τρόπο, η ιστορία της Ελλάδας.

Στέλλα Χαραμή, Ελεύθερος Τύπος

Sons and Daughters

Sforaris Theatre Company

A play about the pursuit of happiness

Text, stage direction:
Yannis Kalavrianos

Lighting:
Tasos Palaioroutas

Set and costumes:
Alexandra Bousoulenga
Rania Yfantidou

Choreography:
Alexia Beziki

Music:
Chrysanthos Christodoulou

Cast:
Anna Elefanti
Maria Koskina
Alexia Beziki
Constantinos Dellas
Yorgos Papapavlou

Songs:
Yorgos Glastras
Christina Maxouri

After the success of its performance “Paralogés or Small Everyday Tragedies”, the Sforaris Theatre Company returns to Axiothea to present the play “Sons and Daughters” based on 80 interviews, which five young actors took from youngsters of the past, i.e. elderly people from all over Greece and Cyprus who were asked to recall the story that marked their lives.

The stories thus collected come from Athens, Thessaloniki, Patra, Larnaca, Komotini, Kefalonia, Amorgos, Karpenisi, Crete, Killkis, Chalkidiki, Larissa, Kavala, Ithaca and elsewhere, and cover a period from 1910 until the opening of the Athens Olympic Games on August 13, 2004.

Leaving aside some startling yet highly specific cases, director Yannis Kalavrianos selected those personal stories, which took place against the backdrop of official recorded history and brought them to stage assigning each actor the role of the person they interviewed.

The Second World War, the Greek Civil War, the earthquakes in the Ionian Islands, the construction of the Berlin Wall, the rise of PASOK in power and the Athens Olympic Games, apart from dry chapters in school textbooks, emerge as seminal events in the personal lives of the play’s protagonists.

The comforting message in all stories – one that acquires astoundingly topical implications nowadays – is that life, in one way or another, always continues. Even after a difficult and crucial experience the daily routine always finds its way. Ultimately, we all strive to achieve the common goal of making our lives better. Hence the motto, “a play about the pursuit of happiness”.

The most accomplished Greek performance at this year’s Athens Festival.

Ioanna Blatsou, *PONTIKI Art*

I admit that I do not often leave the theatre feeling happy. This performance redeemed a Greece that we all carry within us. A great and most honest journey into our collective memory. A play that should be taught in schools throughout Greece, not as history of the past but as history of the present. A slap of an answer to all those who exposed us and degraded us to a cruel reality with no hope or mercy.

Thomas Sideris, *Artfix*

Inspired, original and amazingly healing. Well-worked, multifaceted yet simple, Sforaris’ new production is easily one of the best achievements in this year’s Festival so far.

Tatiana Kapodistria, *To spirto*

An unprecedented, highly emotional yet hilarious theatrical experience that touches the soul deeply and intensely in a magical way.

Tatiana Theodorou, *Neamatia*

Clear and humane vision, abundant inventiveness and a rare honesty on stage. The history of Greece presented in the sweetest and most emotional way.

Stella Harami, *Eleftheros Typos*

Από τη Μικρασία στην Κύπρο Μουσικό σχήμα «Η Ανατολή»

From Asia Minor to Cyprus Anatoli Music Ensemble

Ηλίας Κουλουμής:
ακορντεόν, τραγούδι

Μιχάλης Κουλουμής:
βιολί, φωνητικά

Πέτρος Κουλουμής:
λαούτο, τραγούδι

**Μαρία Κουλουμή
(Παπέτα):** τραγούδι

Ευριπίδης Δίκαιος:
κρουστά

Το μουσικό σχήμα «Η Ανατολή» το οποίο ιδρύθηκε το 2007 από την οικογένεια Κουλουμή με στόχο τη διατήρηση και προβολή του λαϊκού μας πολιτισμού και μουσικής παράδοσης, παρουσιάζει ένα πρόγραμμα από παραδοσιακά τραγούδια της Κύπρου, της Μικράς Ασίας και του Ανατολικού Αιγαίου. Η επιλογή του ρεπερτορίου, το οποίο επιμελήθηκε ο Ηλίας Κουλουμής, έγινε με τέτοιο τρόπο ώστε να αναδειχθούν οι επιρροές και αλληλεπιδράσεις της παραδοσιακής κυπριακής μουσικής από τη μουσική παράδοση της Μικράς Ασίας και των παράλιών της.

Elias Kouloumis:
accordion, vocals

Michalis Kouloumis:
violin, vocals

Petros Kouloumis:
lute, vocals

**Maria Kouloumis
(Papeta):** vocals

Euripides Dikaios:
percussion

The Anatoli Music Ensemble, which was established in 2007 by the Kouloumis family in an effort to preserve and promote the popular culture and musical tradition of Cyprus, presents a program of traditional songs from Cyprus, Asia Minor and the East Aegean. The repertoire, selected by Elias Kouloumis, was chosen in such a way as to highlight the influences and interactions in traditional Cypriot music from the musical tradition of Asia Minor and the East Aegean.

**Ο Μεγάλος Ερωτικός του Μάνου Χατζιδάκι
με τον μυστικό τρόπο μας**
Τατιάνα Ζωγράφου – Ανδρέας Καρακώτας

Συμμετέχουν οι μουσικοί:

Κώστας Βόμβολος:
ακορντεόν

Βαγγέλης Ζωγράφος:
κοντραμπάσο

Πάνος Κανελλόπουλος:
μαντολίνο

Θόδωρος Κοτεπάνος:
πίانو

Μιχάλης Πορφύρης:
τσέλο

Η ταλαντούχα συνθέτις Τατιάνα Ζωγράφου, η οποία έχει στο ενεργητικό της έξι δισκογραφικές εργασίες και αξιοσημείωτες συνεργασίες με γνωστά ονόματα του ελληνικού πενταγράμμου όπως οι Μαρία Φαραντούρη, Διονύσης Σαββόπουλος, Αλκίνοος Ιωαννίδης, Μαρίζα Κωχ, Σοφία Παπάζογλου κ.ά., αποδίδει φόρο τιμής στον κορυφαίο Έλληνα συνθέτη Μάνο Χατζιδάκι, παρουσιάζοντας με τον δικό της τρόπο το έργο «Ο Μεγάλος Ερωτικός» (1972).

Μαζί της ο Ανδρέας Καρακώτας, ο τραγουδιστής που ο ίδιος ο Χατζιδάκις επέλεξε για να ηχογραφήσει τον τελευταίο του δίσκο, «Τα τραγούδια της αμαρτίας».

Τους δύο καλλιτέχνες πλαισιώνουν εκλεκτοί σολίστ της ελληνικής μουσικής σκηνής.

Στο δεύτερο μέρος της συναυλίας παρουσιάζονται τραγούδια της Ζωγράφου από την πρόσφατη δισκογραφική δουλειά της «Μ' έναν τρόπο μυστικό» — τραγούδια για τον έρωτα σε στίχους σύγχρονων Ελλήνων ποιητών και ενορχήστρωση Κώστα Βόμβολου.

Ένα ταξίδι στον έρωτα μέσα από τη ματιά μιας νέας συνθέτριας.

**Manos Hadjidakis' *Magnus Eroticus*
in our *secret way*
Tatiana Zografou – Andreas Karakotas**

Featuring:

Kostas Vomvolos:
accordion

Vangelis Zografos:
double bass

Panos Kanellopoulos:
mandolin

Thodoros Kotepanos:
piano

Michalis Porfyris:
cello

The talented composer Tatiana Zografou who has released six albums so far and has cooperated on major projects with prominent Greek artists such as Maria Farandouri, Dionysis Savvopoulos, Alkinoos Ioannidis, Mariza Koch, Sofia Papazoglou and others, pays tribute to the great Greek composer Manos Hadjidakis, presenting in her unique way his seminal work “Magnus Eroticus” (1972).

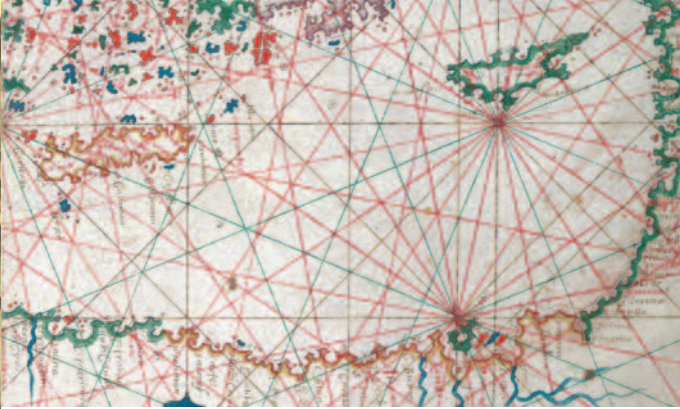
Joining her is Andreas Karakotas, the singer with whom Hadjidakis

himself chose to record his last album, “Songs of Sin”. The two artists will be backed up by distinguished soloists of the Greek music stage.

The second part of the concert features love songs by Zografou from her recent album “In a secret way”, which set to music poems by contemporary Greek poets. Orchestration Kostas Vomvolos.

A musical journey into the wonders of love seen through the eyes of a young composer.

Νερά της Κύπρου, της Συρίας και της Αιγύπτου Σπουδή στον «θεατρικό» Καβάφη

Επιλογή, επιμέλεια κειμένων σκηνοθεσία:
Μιχάλης Πιερίης

Μουσική:
Ευαγόρας Καραγιώργης

Επιμέλεια σκηνικού διάκοσμου και κουστουμιών:
Κύπρος Γεωργίου και Άννα Κυριαζή

Σχεδιασμός φωτισμού:
Καρολίνα Σπύρου

Υπεύθυνη παραγωγής, βοηθός σκηνοθέτις:
Σταματία Λαουμτζή

Μετέχοντας στην επέτειο των 150 χρόνων από τη γέννηση του μεγάλου ποιητή του μείζονος ελληνισμού Κ. Π. Καβάφη, το Θ.Ε.ΠΑ.Κ. παρουσιάζει φέτος μια παράσταση στηριγμένη στη μελέτη του «θεατρικού» Καβάφη.

Με τον όρο «θεατρικός» προσδιορίζονται εκείνα τα ποιήματα ή εκείνα τα μέρη σε ποιήματα όπου ο Αλεξανδρινός αξιοποιεί τεχνικές και στοιχεία της δραματικής τέχνης. Αναφερόμαστε κυρίως:

(α) σε αμιγώς θεατρικά/διαλογικά ποιήματα (π.χ. «Ο ποιητής κι η Μούσα», «Θεατής δυσारेστημένος»).

(β) σε ποιήματα που συνιστούν δραματικούς μονολόγους, όταν δηλαδή το ποίημα αποτελείται εξ ολοκλήρου από ένα μονόλογο του οποίου αποδέκτης είναι κάποιος επώνυμος ή και ανώνυμος ήρωας ο οποίος βρίσκεται επί σκηνής (π.χ. «Εμπορος Αλεξανδρέως», «Μεγάλη Εορτή του Σωσιβίου», «Επάνοδος από την Ελλάδα», «Συμεών», «Φιλέλλην», «Η Δόξα των Πτολεμαίων», κ.ά).

(γ) σε ποιήματα που αποτελούν δραματικούς διαλόγους εγκιβωτισμένους σε αφηγήσεις (π.χ. «Η μάχη της Μαγνησίας», «Εν Σπάρτη», «Άγε ω Βασιλεύ Λακεδαιμονίων», κ.ά.).

(δ) σε ταφικά ποιήματα όπου έχουμε τον άμεσο λόγο ενός νεκρού νέου, ο οποίος εκφέρεται σε πρώτο πρόσωπο έχοντας συχνά συγκεκριμένο αποδέκτη («Επιτάφιος», «Ιασή Τάφος», «Ιγνατίου Τάφος», «Λάνη Τάφος», κλπ.)

(ε) σε ποιήματα όπου έχουμε το είδος του εσωτερικού μονολόγου (π.χ. «Απ' τες Εννιά—», «Ο Ήλιος του Απογεύματος», «Γκρίζα», «Μακριά», «Του πλοίου», κ.ά.)

(στ) σε ποιήματα που έχουν μορφή Χορικού (π.χ. «Η Αρχαία Τραγωδία», «Η ναυμαχία», «Τρώες», «Στα 200 π.Χ.», «Εις τα περίχωρα της Αντιοχείας», κ.ά.)

Η προσέγγιση λαμβάνει υπόψιν τις διαφορετικές φάσεις της ποιητικής ανέλιξης του Καβάφη (πρώιμη, εποχή της διαμόρφωσης, ωριμότητα), καθώς και τις θεματικές περιοχές της ποίησής του (φιλοσοφικά/διδασκτικά, ιστορικά/πολιτικά, αισθησιακά/ερωτικά ποιήματα). Αντιμετωπίζει ακόμη ως μέρος του έργου τις μεταφράσεις του ποιητή, είτε αυτές απολήγουν σ' ένα νέο δικό του ποίημα («Ένας Έρωας», «Η Αλληλουχία κατά τον Βωδελάιρον»), είτε μένουν ως αποσπασματικές ασκήσεις που στηρίζουν τη δοκιμαχική του σκέψη (π.χ. οι μεταφράσεις από την Κόλαση του Dante, από το Με το ίδιο Μέτρο του Shakespeare, από την «Λάμια» του Keats, από τον «Οδυσσέα» του Tennyson).

Η παράσταση προσπαθεί να αναδείξει, στο πλαίσιο μιας θεατρικής πράξης, την τεκμηριωμένη γνώση και αγάπη του Καβάφη για το θέατρο και τη δραματική τέχνη, τονίζοντας εκείνα τα στοιχεία τα οποία ο Αλεξανδρινός αφομοίωσε από την τέχνη του δράματος, αρχαίου, μεσαιωνικού και νεότερου, καθώς και από μεγάλους ευρωπαίους ποιητές οι οποίοι επίσης στήριξαν ένα μέρος της ποιητικής τους στη δραματική τέχνη (π.χ. ο Robert Browning ως προς το είδος του δραματικού μονολόγου).

Στους δραματικούς μονολόγους του Καβάφη απαντά ο επώνυμος (πλην σιωπηλός) αποδέκτης του λόγου του ομιλούντος στο ποίημα (χαρακτηριστικά παραδείγματα ο φιλόσοφος Έρμιππος στο ποίημα

«Επάνοδος από την Ελλάδα», ο αυλικός Σιθάσπης στο «Φιλέλλην», ο ποιητής Μέβης στο «Συμεών»), καθώς και αρκετοί ανώνυμοι που κρύβονται πίσω από τις προσωνύσεις («Φίλοι», «Σεις», κλπ.). Οριακή περίπτωση δραματικού μονολόγου αποτελεί το ποίημα «Dünya Güzeli» όπου ο επί σκηνής αποδέκτης του δραματικού μονολόγου της «Ωραίας του Κόσμου» είναι το είδωλό της μέσα στον καθρέφτη.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί, ότι η εμπειρία αναμέτρησης με τα «θεατρικά» ποιήματα του Καβάφη μας έπεισε για την ισχύ της ακόλουθης παρατήρησης του Γ. Π. Σαββίδη:

«το δραματικό του ένστικτο και η αγάπη του για τον χώρο, τα έργα και τους ανθρώπους του θεάτρου —μαρτυρημένα και από αρκετά ποιήματα, και από δύο νεανικά του άρθρα για τον Σαίξπηρ— μας επιτρέπουν να εικάσουμε ότι σε μια κοινωνία οργανικότερα δεμένη με το θέατρο, ο Καβάφης πιθανότατα θα είχε στραφεί προς αυτό το λογοτεχνικό είδος» (*Μικρά Καβαφικά*, τομ. Β', σελ. 44).

Θεατής Δυσαρεστημένος

«Απέρχομαι, απέρχομαι. Μη κράτει με.
Της αηδίας και ανίας είμαι θύμα.»

«Πλην μείν' ολίγον χάριν του Μενάνδρου. Κρίμα,
τόσον να στερηθής.» «Υβρίζεις, άτιμε.

»Μένανδρος είναι τάυτα τα λογίδια,
άξεστοι σίτχοι και παιδαριώδες ρήματα
Άφες ν' απέλθω του θεάτρου παραχρήμα
και λυτρωθείς να στρέψω εις τα ίδια.

»Της Ρώμης ο αήρ σ' έφθειρεν εντελώς.
Αντί να κατακρίνης, επαινείς δειλώς
κ' επευφημείς τον βάρβαρον — πώς λέγεται;

»Γαβρέντιος, Τερέντιος; — όστις απλώς
διά Λατίνων ατελλάνας ων καλός,
την δόξαν του Μενάνδρου μας ορέγεται.»

[από τα Κρυμμένα]

Μένανδρος: Η Περιειρομένη, P.Oxy. II 211: Menander, *Pericriomene* 976–1008.
B.P. Grenfell & A.S. Hunt, *The Oxyrhynchus Papyri: Part II*
(London: The Egypt Exploration Fund, 1899).

Στο Θέατρο

Βαρέθηκα να βλέπω την σκηνή,
και σήκωσα τα μάτια μου στα θεωρεία.
Και μέσα σ' ένα θεωρείο είδα σένα
με την παράξενη εμορφιά σου, και τα διεφθαρμένα νιάτα.
Κι αμέσως γύρισαν στο νου μου πίσω
όσα με είπανε το απόγευμα για σένα,
κ' η σκέψις και το σώμα μου συγκινηθήκαν.
Κ' ενώ εκοίταξα γοητευμένος
την κουρασμένη σου εμορφιά, τα κουρασμένα νιάτα,
το ντύσιμό σου το εκλεκτικό,
σε φανταζόμουν και σε εικόνιζα,
καθώς με είπανε το απόγευμα για σένα.

[από τα Κρυμμένα]

Ο Βασιλεύς Δημήτριος

Ὡσπερ ου βασιλεύς, ἀλλ' υποκριτής, μεταμφιέννυται χλαμύδα φαϊάν ἀντί της τραγικής εκείνης, και διαλαθών υπεχώρησεν.

Πλούταρχος, Βίος Δημητρίου

Σαν τον παραίτησαν οι Μακεδόνες και απέδειξαν πως προτιμούν τον Πύρρο ο βασιλεύς Δημήτριος (μεγάλην είχε ψυχή) καθόλου — έτσι είπαν — δεν φέρθηκε σαν βασιλεύς. Επήγε κ' έβγαλε τα χρυσά φορέματά του, και τα ποδήματά του πέταξε τα ολοπόρφυρα. Με ρούχ' απλά ντύθηκε γρήγορα και ξέφυγε. Κάμνοντας όμοια σαν ηθοποιός που όταν η παράσταση τελειώσει, αλλάζει φορεσιά και απέρχεται.

[από τα Αναγνωρισμένα]

Αυτόγραφο του ποιητή, Αρχείο
Καβάφη, Ίδρυμα Ωνάση.

Ο Βασιλεύς Δημήτριος

Ὡσπερ οὐ βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποκριτὴς,
μεταμφιέννυται χλαμύδα φαϊάν ἀντί τῆς τρα-
γικῆς ἐκείνης, καὶ διαλαθὼν ὑπεχώρησεν.
Πλούταρχος, Βίος Δημητρίου.

Σάν τόν παραίτησαν οἱ Μακεδόνες
κι ἀπέδειξαν πῶς προτιμοῦν τόν Πύρρο,
ὁ βασιλεὺς Δημήτριος (μεγάλην
εἶχε ψυχή) καθόλου — ἐτσι εἶπαν —
δέν φέρθηκε σάν βασιλεὺς. Ἐπήγε
κ' ἔβγαλε τὰ χρυσὰ φορέματά του,
καὶ τὰ ποδήματά του πέταξε
τὰ ολοπόρφυρα. Μὲ ρούχ' ἀπλά
ντύθηκε γρήγορα καὶ ξέφυγε.
Κάμνοντας ὅμοια σάν ἠθοποιός
πού ὅταν ἡ παράσταση τελειώσει
ἀλλάζει φορεσιά κι ἀπέρχεται.

Κ. Π. Καβάφης.

Waters of Cyprus, of Syria, and of Egypt Study on the Dramatic Cavafy

Text selection, adaptation and stage direction:

Michalis Pieris

Music:

Evagoras Karagiorgis

Set and costumes:

Kypros Georgiou, Anna Kyriazi

Lighting design:

Carolina Spyrou

Production manager, assistant director:

Stamatia Laoumtzi

Participating in the events commemorating the 150th anniversary of the birth of the paramount poet of Greater Hellenism, C. P. Cavafy, the Theatrical Workshop of the University of Cyprus presents a performance based on the study of the dramatic Cavafy.

The term “dramatic” refers to those poems or parts of poems in which the Alexandrian makes use of elements and techniques typical for the dramatic art.

More specifically, these include:

- (a) purely dramatic/dialogic poems (for example, “The Poet and the Muse”, “Displeased Theatregoer”);
- (b) poems that constitute dramatic monologues, i.e. consist entirely of a monologue whose addressee, either named or unnamed, is present on stage (for example, “Alexandrian Merchant”, “A Great Feast at the House of Sosibius”, “Homecoming from Greece”, “Simeon”, “Philhellene”, “The Glory of the Ptolemies”, and others);
- (c) poems that constitute dramatic monologues, encased in narratives (for example, “The Battle of Magnesia”, “In Sparta”, “Come Now, King of the Lacedaemonians”, and others);

(d) poems structured as epitaphs in which we have the first person account of a dead youth who often addresses a particular recipient (“Epitaph”, “Tomb of Iases”, “Tomb of Ignatius”, “Tomb of Lanes”, etc.);

(e) poems containing internal monologues (for example, “Since Nine—”, «O “The Afternoon Sun”, “Gray”, “Far Off”, “Aboard the Ship”, and others);

(f) poems structured as Choruses (for example, “Ancient Tragedy”, “The Naval Battle”, “Trojans”, “In 200 B.C.”, “On the Outskirts of Antioch”, and others);

The approach takes into account the different stages in Cavafy’s development as a poet (early, formative, mature), as well as the thematic areas of his poetry (philosophical/didactic, historical/political, sensual/erotic poems). The poet’s translations are also considered as part of his oeuvre, regardless of whether they have resulted in a new poem of his own (“A Love”, “Correspondences According to Baudelaire”), or have remained fragmented exercises of his essayistic thinking (for example, translations from Dante’s “Inferno”, Shakespeare’s “Measure of Measure”, Keats’ “Lamia” or Tennyson’s “Ulysses”).

The performance seeks to highlight, in a coherent theatrical act, Cavafy’s documented knowledge of and love for the theatre and the dramatic art, emphasising those elements which the Alexandrian assimilated from the art of drama – ancient, medieval and contemporary, as well as from major European poets whose poetics were also based in part on the dramatic art (for example, Robert Browning and his use of dramatic monologues).

In Cavafy’s dramatic monologues, the speaker, the dramatic persona, addresses a named, yet silent recipient (typical examples include the philosopher Hermippus in the poem “Homecoming from Greece”, the courtier Sithaspes in “Philhellene”, the poet Mebes in “Simeon”), or sometimes an anonymous addressee hidden behind vocatives such as

“Friends”, “You”, etc. A marginal case is the poem “Dünya Güzeli” in which the recipient of the “World Beauty’s” dramatic monologue is her own reflection in the mirror.

Finally, it should be noted that the experience of approaching Cavafy’s dramatic poems convinced us in the validity of G. P. Savvides’ observation that:

“his dramatic instinct and his love for the theatre, its environment, works and people, which has been attested in several of his poems, as well as in two early articles about Shakespeare, allow us to speculate that in a society more closely related to the theatre, Cavafy would have probably turned to this literary genre” (*Mikra Kavafika*, vol. B, p. 44).

Displeased Theatregoer (1893)

*"I am leaving, leaving. Do not hold me back.
I'm a martyr to ennui and to revulsion."
"But stay a while for Menander's sake.
What a pity if you miss it." "You insult me.
"Menander's are they, then, these weak données,
these unpolished verses, this childish speech?
Let me leave this theatre straightaway
so I can go home—with no little relief.
"The Roman air has ruined you utterly
Instead of condemning, you timidly
acclaim, applaud this uncouth—what's his name?
Gabrence, Terence?—one whose only talent
is for composing those Latin Atellans;
yet nonetheless he hungers for Menander's fame."*

[from the Unpublished Poems]

In the Theatre (1904)

*I grew bored with looking in the stage,
and raised my eyes to the loge.
And there inside a box I saw you
with your queer beauty, and your spoilt youth.
And straightaway there came back to my mind
all they'd told me about you, that afternoon,
and my thoughts and my body were stirred.
And whilst I gazed enchanted
at your weary beauty, at your weary youth,
at your discriminating attire,
I imagined you and I depicted you,
in just the way they'd talked about you, that afternoon.*

[from the Unpublished Poems]

King Demetrius

*Not like a king, but like an actor, he exchanged his showy
robe of state for a dark cloak, and in secret stole away.*

—Plutarch, *Life of Demetrius*

*When the Macedonians deserted him,
and made it clear that it was Pyrrhus they preferred
King Demetrius (who had a noble
soul) did not—so they said—
behave at all like a king. He went
and cast off his golden clothes,
and flung off his shoes
of richest purple. In simple clothes
he dressed himself quickly and left:
doing just as an actor does
who, when the performance is over,
changes his attire and departs.*

[from the Published Poems]

All poems, titles and references to dramatic personae have been rendered into English based on the recent translation by Daniel Mendelsohn (*C.P. Cavafy: Collected Poems* and *C.P. Cavafy: The Unfinished Poems*, New York: Alfred A. Knopf, 2009).

Ethno Cyprus 2013

Σαράντα νέοι δεξιότητες παραδοσιακών οργάνων από ευρωπαϊκές και αραβικές χώρες (Κύπρος, Κροατία, Βέλγιο, Λίβανος, Αίγυπτος, Ιορδανία και Ιράκ) συναντιούνται επί σκηνής για να ανακαλύψουν τις ρίζες της κοινής πολιτισμικής ταυτότητας του ευρωπαϊκού και αραβικού πολιτισμού.

Έχοντας διδάξει ο ένας τον άλλον για 10 μέρες στο πλαίσιο της Ευρω-Αραβικής Μουσικής Συνάντησης Νέων «Ethno Cyprus 2013», οι νέοι μουσικοί παρουσιάζουν ένα συναυλιακό πρόγραμμα που συνδυάζει με πρωτότυπο τρόπο τα ακούσματα των Μεσογειακών χωρών. Την καλλιτεχνική επιμέλεια έχει ο Ανδρέας Χριστοδούλου.

Η Μουσική Συνάντηση Νέων ακολουθεί την επιτυχία των προηγούμενων μουσικών κατασκηνώσεων Ethno Cyprus που διοργάνωσε η Πολιτιστική Κίνηση Λεμεσού «Επιλογή» – Jeunesses Musicales Cyprus, και πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με το Jeunesses Musi-

cales International, τη Μουσική Ακαδημία του Αραβικού Συνδέσμου, το Jeunesses Musicales Croatia, το Jeunesses Musicales Belgium, το AGORA Cultural Association της Αιγύπτου και το Holy Spirit University Kaslik (USEK) του Λιβάνου. Η δράση αυτή εντάσσεται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων του Ευρω-Αραβικού Κέντρου Νεανικής Μουσικής που ξεκίνησε τη λειτουργία του στη Λεμεσό τον Σεπτέμβριο του 2012.

Ethno Cyprus 2013

Forty young traditional instrument virtuosos from European and Arab countries (Belgium, Croatia, Cyprus, Lebanon, Egypt, Jordan and Iraq), meet on stage to explore the common cultural identity of European and Arab civilizations.

Having taught each other for 10 days in the framework of the Euro-Arab Youth Music Encounter "Ethno Cyprus 2013", the young musicians will present a concert program, which combines the sounds of the Mediterranean in a creative and original way. This non-conventional orchestra is led by Andreas Christodoulou.

The Euro-Arab Youth Music Encounter builds upon the success of previous "Ethno Cyprus" music camps, organised by the Limassol Cultural Movement "Epilogi" – Jeunesses Musicales Cyprus, and was carried out in cooperation with Jeunesses Musicales International, the Arab Academy of Music of the Arab League, Jeunesses

Musicales of Croatia and Belgium, the Agora Cultural Association from Egypt and the Holy Spirit University Kaslik (USEK) from Lebanon. The project was realised in the framework of the activities initiated by the Euro-Arab Youth Music Centre, which was established in Limassol in September 2012.

Jazz and Beyond

Hildenbrand – Karapatakis – Koulas

Hub Hildenbrand:
κιθάρα

Γαβριήλ Καραπατάκης:
μπάσο

Γιώργος Κούλας:
τύμπανα

Ευρωπαϊκή τζαζ πέρα από το προβλεπτό και το αναμενόμενο με επιρροές από διαφορετικές κουλτούρες, πειραματισμός και εμβάθυνση στον ήχο.

Τρεις εξαιρετικοί μουσικοί, με πλούσια πορεία ο καθένας ξεχωριστά —ο Hub Hildenbrand από το Βερολίνο στην κιθάρα, ο Γαβριήλ Καραπατάκης στο μπάσο και ο Γιώργος Κούλας στα τύμπανα— συναντιούνται μετά από 14 περίπου χρόνια, έχοντας σπουδάσει και παίζει μαζί στο κονσερβατόριο του Ρόττερταμ.

Μια συνάντηση στο Βερολίνο ήταν η αφορμή για να αποφασίσουν να βρεθούν ξανά επί σκηνής αφού διαπίστωσαν ότι τα κοινά που τους ενώνουν είναι ακόμη περισσότερα από πριν. Σε μια μοναδική μουσική συνάντηση οι τρεις φίλοι θα εκτελέσουν και θα αναπτύξουν δικές τους συνθέσεις διευρύνοντας παράλληλα τα μουσικά τους όρια.

Jazz and Beyond

Hildenbrand – Karapatakis – Koulas

Hub Hildenbrand:
guitar

Gabriel Karapatakis:
bass

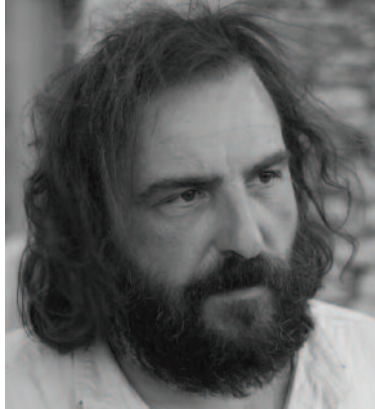
George Koulas:
drums

European jazz beyond the predictable and the expected with influences from different cultures, experimental improvisations and a special emphasis on the sound.

Three outstanding musicians with notable individual careers – Hub Hildenbrand from Berlin on the guitar, Gabriel Karapatakis on the bass and George Koulas on the drums – meet again after almost 14 years, having studied and played together in the Rotterdam Conservatory.

A recent meeting in Berlin inspired them to get together on stage once again since it turned out that after so many years they had even more in common than before.

In a unique musical encounter, the three friends will present and elaborate on their own compositions, while expanding their musical boundaries.

Κυκλάδες Μουσικό σχήμα «Βορριάδες»

Γιάννης Ζευγόλης:
βιολί

Ματθαίος Ζευγόλης:
λαούτο, τραγούδι

Θοδωρής Μέρμηγκας:
λαούτο, τραγούδι

Ασπασία Στρατηγού:
τραγούδι

*«Έμαθα να ζω γυρεύοντας τους ήχους των παλιών καιρών,
Πέρασα από τη δύση και στράφηκα πίσω
Ποιος μπορεί να αρνηθεί τη ρίζα του;
Γυρίζω από 'δω κι από 'κει αναζητώντας να δω
τι είχαν μες τη ψυχή τους αυτοί που έφυγαν,
ψάχνοντας στο δρόμο τους τα σημάδια για να τους μιλήσω.
Πρέπει να ξέρεις να διαβάξεις τ' άστρα για να ταξιδεύεις...
και τότε η θάλασσα σε μαθαίνει κάτι,
που σου δίνει το κουράγιο να συνεχίσεις το ταξίδι»*

Ματθαίος Ζευγόλης

Cyclades

Vorriades Music Ensemble

Yannis Zevgolis:
violin

Matthaios Zevgolis:
lute, vocals

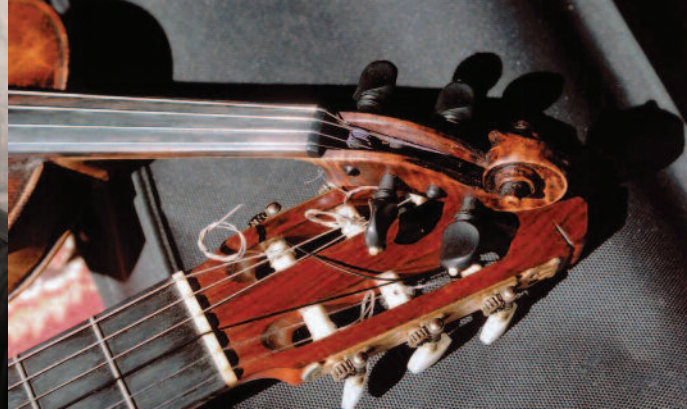
Thodoris Mermingas:
lute, vocals

Aspasia Stratigou:
vocals

*“I learned to live looking for the sounds of times gone by,
I travelled the West only to return East
How can one go against their roots?
Here and there I wander looking to find
a way to the souls of those who left us,
searching for clues along the road to help me reach them.
You should know how to read the stars if you are to travel...
and only then the sea would teach you that little thing,
which will give you the courage to continue your journey»*

Matthaios Zevgolis

Μέσα στον Ήχο και τον Χρόνο

Duetto

Γιάννης Ζευγόλης:
βιολί

Αχιλλέας Περσίδης:
λαούτο, κιθάρα

Δύο εξαιρετικοί καλλιτέχνες σε μια βραδιά ορχηστρικών συνθέσεων που σηματοδοτούν την ιδιαίτερη πορεία ενός εκάστου μέσα στον Ήχο και στο Χρόνο.

Ο Γιάννης Ζευγόλης και ο Αχιλλέας Περσίδης ενώνουν τις ξεχωριστές μουσικές τους ταυτότητες σε έναν ήχο που καθορίζεται από τον γεωγραφικό χώρο, τον αυτοσχεδιασμό που υπακούει στη φόρμα, τη στέρεη μελωδία.

Απόφαση και των δύο, να ερμηνεύσουν τις συγκεκριμένες συνθέσεις τους με τον πιο λιτό και, ως εκ τούτου, τον πιο εκτεθειμένο τρόπο — το ντουέτο.

In Sound and Time

Duetto

Yannis Zevgolis:
violin

Achilleas Persidis:
lute, guitar

Two exceptional musicians in a unique concert featuring instrumental compositions, which have marked their journey in Sound and Time.

Yannis Zevgolis and Achilleas Persidis bring their original musical identities together in a sound, grounded in a particular geographical area and determined by improvisation that obeys the form, the solid melody.

Under a conscious decision, they chose to perform these compositions in the most simple and, therefore, most vulnerable way – as a duet.

Ο κόσμος σου να είμ' εγώ Τραγούδια του Μάνου Χατζιδάκι

Ομάδα Φωνητικής
Έκφρασης

Μικρό Οργανικό Σύνολο
του Πανεπιστημίου
Θεσσαλίας

Επιμέλεια:
Μαρία Θωΐδου

Στο πιάνο ο **Θόδωρος
Κοτεπάνος**

Υπό την καθοδήγηση των καθιερωμένων καλλιτεχνών Θόδωρου Κοτεπάνου (ενορχήστρωση και συνοδεία στο πιάνο) και Μαρίας Θωΐδου (επιμέλεια προγράμματος και φωνητική διδασκαλία) η Ομάδα Φωνητικής Έκφρασης και το Μικρό Οργανικό Σύνολο του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας προσεγγίζουν το διαχρονικό έργο του Μάνου Χατζιδάκι σε μια συναυλία αφιερωμένη σε τραγούδια του μεγάλου Έλληνα συνθέτη, η οποία προέκυψε ως αποτέλεσμα επιμορφωτικού σεμιναρίου με φοιτητές απ' όλα τα τμήματα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Τα Μουσικά Σύνολα του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας ιδρύθηκαν το 2006 και δίνουν την ευκαιρία σε φοιτητές αλλά και σε μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας, να συναντιούνται και να συνδράμουν στην αναζήτηση μουσικών δρόμων, με στόχο την πραγματοποίηση συναυλιών, εκδόσεων και πολιτιστικών ανταλλαγών στο πλαίσιο των πανεπιστημιακών εκδηλώσεων. Από την ίδρυσή τους μέχρι σήμερα τα Μουσικά Σύνολα έχουν πραγματοποιήσει πάνω από 80 μουσικές εκδηλώσεις εντός και εκτός του πανεπιστημίου. Παραδοσιακή μουσική, ρεμπέτικο, έντεχνο ελληνικό και ξένο τραγούδι, κλασική και σύγχρονη μουσική, συμπλέκονται στα προγράμματα και φέρνουν κοντά φοιτητές με διαφορετικά μουσικά ενδιαφέροντα.

Let Me Be Your World Songs by Manos Hadjidakis

Group for Vocal
Expression

Small Instrumental
Ensemble of the University
of Thessaly

Artistic director:
Maria Thoidou

On the piano
Thodoros Kotepanos

Under the guidance of established artists Thodoros Kotepanos (orchestration and accompaniment on the piano) and Maria Thoidou (repertoire selection and vocal coaching) the Group for Vocal Expression and the Small Instrumental Ensemble of the University of Thessaly approach the timeless work of Manos Hadjidakis in a concert featuring songs by the great Greek composer, which was prepared during a training seminar for students from all university departments.

The Music Ensembles of the University of Thessaly were established in 2006 and provide an opportunity for students and members of the university community to meet and study music together in an effort to enrich the programme of events within the university with concerts, publications and cultural exchange initiatives. Since their establishment, the Music Ensembles have performed in more than 80 musical events in the university and beyond. Their repertoire includes traditional music, rebetiko, Greek and foreign songs, classical and contemporary music, and brings together students with different musical interests.

Τρίτη 4 Ιουνίου
Το Άσμα του Γιοφρυριού
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Σάββατο 8 Ιουνίου
Συναυλία
Γ. Κούτρας - Χ. Κολοβός

Πέμπτη 4 Ιουλίου
Ο «θεατρικός» Καβάφης
Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Σάββατο 6 Ιουλίου
Εθνο Cyprus 2013

Τρίτη 11 Ιουνίου
Παράσταση Καραγκιόζη
Χριστόδουλος Πάφιος

Σάββατο 15 Ιουνίου
World Music
NAVA

Τετάρτη 10 Ιουλίου
Συναυλία
Karapatakis

Παρασκευή 12 Ιουλίου
Συναυλία
«Βορριάδες»

Τρίτη 18 Ιουνίου
Ευριπίδου Ηλέκτρα
Παγκύπριο Γυμνάσιο

Δευτέρα 24 Ιουνίου
«Γιοι και κόρες»
Sforaris

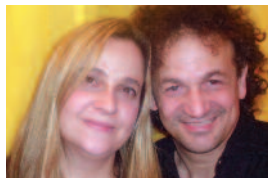
Σάββατο 13 Ιουλίου
Συναυλία
Ζευγόλης - Περσίδης

Τρίτη 16 Ιουλίου
Συναυλία
Μαρία Θωϊδου

Πέμπτη 27 Ιουνίου
Συναυλία
«Η Ανατολή»

Δευτέρα 1 Ιουλίου
Συναυλία
Τ. Ζωγράφου - Α. Καρακότας

Πληροφορίες και κρατήσεις
 Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations
 Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

Διευθυντής Πολιτιστικού Κέντρου: Μιχάλης Πιερής
Υπεύθυνη Παραγωγής Θ.Ε.ΠΑ.Κ.: Σταματία Λαουμτζή
Πολιτιστική Λειτουργός: Ιρένα Αλέξιεβα
Γραφιστικά: Γιάννος Χριστοφόρου
Γραμματειακή Υποστήριξη: Χαρά Καϊάφα

Cultural Centre Director: Michalis Pieris
Production Manager THEPAK: Stamatia Laoumtzi
Cultural Affairs Officer: Irena Alexieva
Graphic Design: Yiannos Christoforou
Administrative Support: Chara Kaiafa

Το ταμείο ανοίγει μισή ώρα πριν από την έναρξη της κάθε παράστασης.

Εισιτήριο εισόδου: €10

Φοιτητικό/Μειωμένο: €5

Εισιτήριο διαρκείας για όλες τις παραστάσεις

Ιουνίου – Ιουλίου: €40

Ticketing desk opens 30 minutes before each event.

Ticket price: €10

Students/Discounted tickets: €5

Ticket card for all June – July events: €40

Πληροφορίες και κρατήσεις

Δευτέρα με Παρασκευή 9.30 – 13.30

For information and reservations

Monday to Friday 9.30 – 13.30

☎ 22894531-2

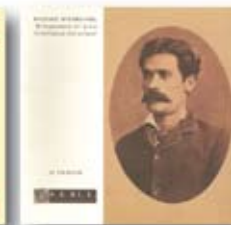
ΕΚΔΟΣΕΙΣ Θ.Ε.ΠΑ.Κ.

Χρονικό της Κύπρου
του Λεόντιου Μαχαιρά,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1998

Ο Φιάκας,
Δ. Κ. Μισιτζή,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 1999

Αριστοφάνης
του Κώστα Μόντη,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2000

Ρωμιοσύνη
του Βασιλή Μικαηλίδη,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2001

Το Άσμα του Γιοφριού,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2003

Ερωτόκριτος
του Βιτσέντζου Κορνάρου,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2005

Ερωτόκριτος
di Vintzentzos Kornaros,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2010

Διγενής Ακρίτας,
Θ.Ε.ΠΑ.Κ. 2011